

Dv jka

Jsme to, co čteme

Červen 2016

OBSAH

OBSAH	- 2 -
AMATÉRŠTÍ SPISOVATELÉ	- 3 -
ROZHOVOR S DÍVKOU X A TINOU JÄGEROVOU (WEEPING ANGEL).....	- 4 -
NORMÁLNÍ ŽIVOT NENORMÁLNÍ DÍVKY	- 7 -
TIPY OD SPOLUŽÁKŮ ANEB CO STOJÍ ZA TO SI PŘEČÍST	- 8 -
CESTA ZA SVOBODOU	- 15 -
ROZHOVOR	- 18 -
MANGA.....	- 19 -
CHARAKTERISTIKA KNIHY	- 21 -
KNIHOVNA V NOCI.....	- 23 -
KŘÍŽOVKA	- 24 -

titulní stránku nakreslila Monika Loumanová, IX. A

Amatérští spisovatelé

K psaní mě asi dostala moje bujná fantazie a touha po dobrodružství. První pokusy o knihu dopadly katastrofálně a já s tím na dlouhou dobu sekla. V šesté třídě mi ale rodiče darovali knihu Svěhlavička, v níž vystupovala postava píšící příběh, a já se rozhodla to zkusit znova. Abych řekla pravdu, tolikrát jsem toužila příběh zahrabat hluboko pod zem a vybudovat kolem něj neprostupnou bariéru, že to snad ani nespočítám, ale zkoušela jsem to dál. O tři roky později jsem konečně dokončila svoji první knihu Sangui. Psaní jsem si zamilovala tak moc, že přestat se zdálo nemožné, a tak jsem se dala do vytváření další knihy nesoucí název Bílá smrt. Nejraději píší žánr fantasy-horor.

Hodně lidí se mě ptá, proč píšu. Protože to miluji. Miluji, když vidím, jak se můj vymyšlený svět stává skutečností. Miluji, když mohu vytvořit novou postavu, dát jí život, jméno, povahu, minulost a budoucnost. Některé své postavy jsem si oblíbila tak moc, že se s nimi těžko loučím a naopak u jiných jsem ráda, když je můžu klepnout. Příběh v knize je něco jako můj druhý život.

Někde jsem četla, že dílo autora je odrazem jeho duše. Kdo ví, možná je to pravda...

Gabriela Růžičková, IX. B

Rozhovor s dívkou X a Tinou Jägerovou (Weeping Angel)

Proč jste začaly psát? Jak jste se k tomu dostaly?

Dívka X:

Chtěla jsem prožít dobrodružství alespoň v knize.

Týna:

Normální život je občas nuda a ten vymyšlený, který si sama napíšu, je plný dobrodružství. K psaní jsem se dostala tak, že jsem začala vymýšlet pohádky pro kamarády.

Jaký vztah máte ke svým příběhům a postavám?

Dívka X:

Inspiruji se svými přáteli, ale nehovořím o nich jako by existovali.

Týna:

Mými příběhy vždy žiju. Když je píšu, občas tam jsou i věci, které se mi staly. Postavy se snažím vymýšlet, co neoriginálnější, a proto se mi tak líbí. Občas se i já snažím být jako ta postava, ale přece jenom v knihách to jde líp.

Kdy jste začali psát? Jaké byly vaše první pokusy?

Dívka X:

Ve 14 letech. Začátky byly dětinské.

Týna:

Začala jsem psát v jedenácti, ale jen tak pro sebe. Byly to hlavně vymyšlené pohádky, které nedávaly moc smysl.

Jaký žánr nejraději píšete?

Dívka X:

Fantasy.

Týna:

Akční romány, dá se říct.

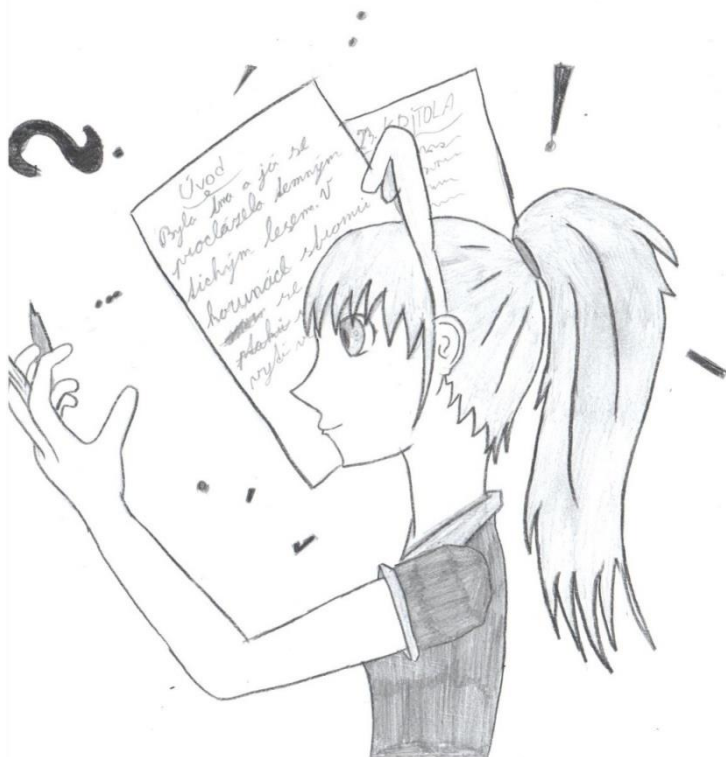
Co si myslíte o svém psaní?

Dívka X:

Nevím, ale ví o něm jen pár lidí. Nechci, aby to všichni věděli.

Týna:

No, rozhodně píši lépe, než když mi bylo jedenáct. Zrovna teď píšu akční román, začíná mi to celkem jít a dost si to užívám.

Jaký je váš názor na spisovatele?

Dívka X:

Myslím, že spisovatelé jsou milí a to, co nedávají znát na povrchu, ukazují ve svých knihách.

Týna:

Myslím si, že to jsou lidé s velkou fantazií. Podle mě snad všichni spisovatelé či spisovatelé-amatéři dávají do svých knih, příběhů i city a to je velmi, velmi dobré. Knihu vytváří díky své fantazii a lidé, co ji čtou, pak svou představivost musí zapojit také.

KNIHA Týny (Weeping Angel):

Normální život nenormální dívky od WeepingAngel01 na Wattpadu.

+ na mou KNIHU: Na Psancích.cz od Gabrieli Sangui a Bílá smrt

Gabriela Růžičková, IX. B

Normální život nenormální dívky

Crrr

Zazvonil mi budík. Vstala jsem, koukla jsem se do zrcadla. „Bože vypadám jak mrtvola.“ Převlékla jsem se do modrých džín a košile. Miluju košile. Vyčistila jsem si zuby. Namalovala si na ten svůj obličej nový. Sbalila si tašku s učeními a notebookem. Vzala jsem si velkou modrou mikinu, černé tenisky Nike plus modrou čepici. Vyšla jsem ze dveří. Čekala jsem na autobusové zastávce.

Poslouchala jsem hudbu. V dálce jsem viděla pomalu se přibližující autobus. Jen tak mimochodem školní autobus. Zastavil hned u mě, otevřely se dveře a já jsem vešla. Ucítila jsem zápach ze zpoceného autobusáka. Rychle jsem nastoupila, čekajíc kdy to začne.

Šla jsem úplně dozadu. Najednou rána jako z děla. Všichni se na mě podívali a začali se smát, tomu jak ležím na zemi. Místo toho aby mi někdo pomohl. Vstala jsem a upřela svůj zrak na Chrise a Candy. Král a Královna naší školy mi podražili nohy. Otočila jsem se, sedla si na poslední místo a poslouchala jsem hudbu. Najednou jsem uviděla odraz v okně. Někdo přede mnou stál. „Mám se otočit nebo ne?“

[https://www.wattpad.com/205870375-norm%C3%A1ln%C3%AD-](https://www.wattpad.com/205870375-norm%C3%A1ln%C3%AD-%C5%BEivot-nenorm%C3%A1ln%C3%AD-d%C3%ADvky-1-kapitola)

[%C5%BEivot-nenorm%C3%A1ln%C3%AD-d%C3%ADvky-1-kapitola](https://www.wattpad.com/205870375-norm%C3%A1ln%C3%AD-d%C3%ADvky-1-kapitola)

Weeping Angel

Tipy od spolužáků aneb co stojí za to si přečíst

Čtyřlístek

Čtyřlístek tvoří čtyři kamarádi. Jmenují se Fifinka, Pind'a, Bobík a Myšpulín. Myšpulín je veliký vynálezce. Pind'a je skvělý sportovec. Bobík je silák a Fifinka umí dobře vařit. Příběhy Čtyřlístku si můžete půjčit jednak v Městské knihovně Kolín nebo si je prostě koupíte v obchodě. Také se na ně můžete podívat v televizi.

Jana Šulcová, Vendula Boskovicová, III. B

Ledové království

Ledové království je pohádka pro malé i velké. Dozvíte se, jak láska zvítězí nad zlem. Příběh dvou sester Elzi a Anny, které žijí jako princezny na zámku. Elza má už od narození zvláštní moc všechno zmrazovat nebo vytvořit sníh. Když jednou Anně omylem ublíží, rozhodnou se jejich rodiče, aby Anna na vše zapoměla. O pár let později, kdy přijdou o rodiče, Elza prozradí své schopnosti a lidé ji začnou pokládat za monstrum. Utíká do hor. Anna se za ní vydá. Cestou potká Kristoffa a sněhuláka Olafa.

Simona Paďouková, Eliška Vydrařová, III. B

Hotel U zvířátek-kočičí tajemství

Osmiletá dvojčata Karlík a Magda zachránila tetin chátrající hotel a proměnila ho v domov pro zvířátka, o které by se jinak neměl kdo starat. Se svým chundelatým štěňátkem mají hodně práce, aby se o všechny zvířecí hosty postarali, ale společně si dokážou užít i hodně legrace.

Bude v jejich silách naučit Korelu se zahojeným křídlem znovu létat? A hlavně jak pomoci hnědé kočičce, která odmítá hrani i mazlení a jen

ztrápeně sedí v koutě? Roztomilý příběh pro všechny čtenáře, kteří milují zvířátka, s něžným překvapením na konci příběhu!!!

Karolína Kysilková, IV. třída

Šarlota

Šarlota Fratinová je mladá a nadaná začínající zpěvačka, která se narodila v Praze. Zde také se svou rodinou a štěnětem německé dogy Romankou žije. Pejsek Romana ovšem není jediné zvíře v domě, má i chameleona a agamu. Nedávno si pořídila anakundu. Před dvěma lety dokončila základní školu a nyní pokračuje ve svém studiu na střední škole TRNS. Současně zpívá a Adbem. Kromě úžasného hlasu má i nadání na jazyky, které skvěle ovládá. Ráda jezdí na kole a na in-line, prochází se se svým psem, nebo tráví čas s rodinou. Její vášeň ke zpívání je ovšem samozřejmostí

Denisa Kulovaná, IV. třída.

Kapitán Amerika

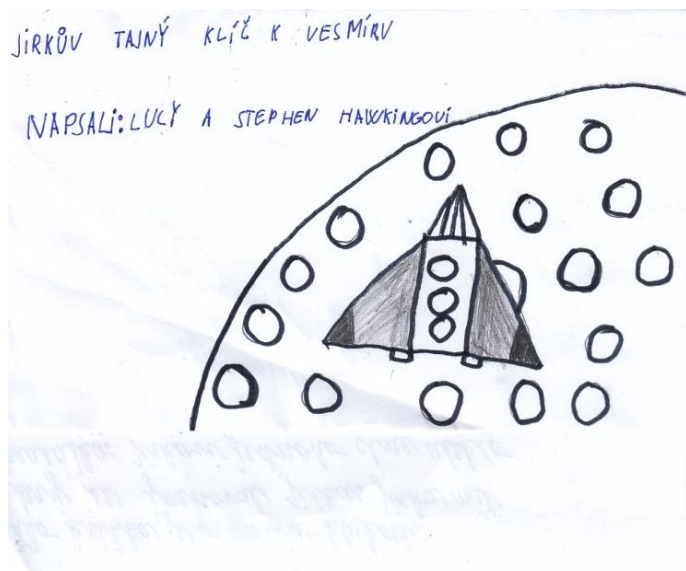
Kapitán Amerika byl ve druhé světové válce vojákem, ale lidé z něj udělali hrdinu. Hájíl mír a zatýkal zločince.

Tadeáš Beneš, IV. třída

Jirkův tajný klíč k vesmíru

Tato knížka je o malém klukovi, který se jmenoval Jirka. A ten měl prasátko. Jednoho dne Jirkovi uteklo k sousedům a při jeho hledání se Jirka seznámil s Aničkou a Erikem. Erik se zabývá vědou a Jirka díky těmto novým kamarádům objeví zcela nový svět – svět vesmíru.

Erik vlastní nejvýkonnější počítač na světě, kterému říká Kosmo. Ten dokáže vyslat Jirku a jeho kamarády na jakékoli místo ve vesmíru. Jirka se tak ocitne na kometě, která se podívá až na okraj sluneční soustavy. Kosmo by ale chtěl využít někdo jiný a Erik s Jirkou se náhle ocitnou ve velkém nebezpečí...

Petr Szitás, III. B

Stopařův Průvodce Galaxii

Stopařův Průvodce Galaxii je jedna z nejznámějších knih žánru science-fiction. Autorem této známé pentalogie je **Douglas Adams** (1952-2001), který si s atributy žánru parodicky hraje. Podle knihy ke stopování po galaxii potřebuje 30 altairských dolarů denně a následující věci: **kámoše**, který má projetou většinu galaktických barů; **pivo**; **ručník**; pouze **reziduální pud sebezáchovy**; **vstřícnost** k jiným formám života. A nesmí vás znervózňovat, že se možná nestihnete vrátit domů na Vánoce. To je přesně případ **Arthura Denta**, kterému doslova hoří Země pod nohama a ať chce nebo ne, vydat se stopem po nekonečných rozlohách prostoru a času je pořád lepší, než zaniknout spolu s lidstvem kvůli budování galaktické dopravní infrastruktury.

Na počest knihy vzniknul dva týdny po Adamsově smrti Ručníkový den (Towelday), který se neformálně slaví 25. května po celém světě.

Tomáš Böhm, VII. A

Girl Online

Pod přezdívkou Girl Online píše Penny blog o svém každodenním životě- o klucích a kamarádkách, o trablech ve škole i doma, ale také o záchvatech paniky a úzkosti.

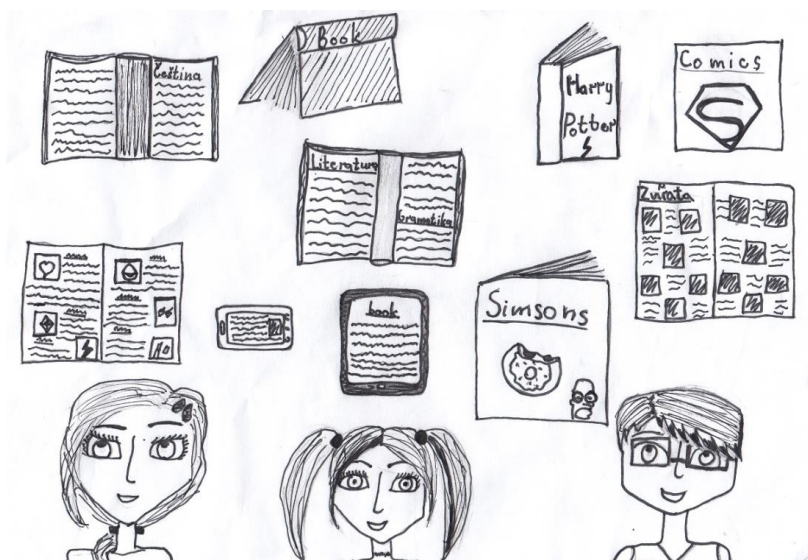
Rodiče ji vezmou s sebou na pár dnů do vánočního New Yorku, kde Penny dostane ten nejkrásnější dárek v životě: poprvé se doopravdy zamiluje.

Potká Noaha, kluka z Brooklynu, kterému se prostě nedá odolat.

Zoe Sugg

Je britská spisovatelka, bloggerka a youtuberka, známá online světu jako Zoella. Její blogy a videa na YouTube o životním stylu, módě a péči o tělo mají mimořádnou sledovanost a získaly řadu ocenění. Původní anglické vydání vyšlo v listopadu 2014 a kniha se stala okamžitě bestsellerem č. 1. Její druhá kniha *Girl Online 2- On Tour* vyšla v září roku 2015.

Kamila Zahajská, VII. A

Kateřina Vejborná, VII. A

Cesta za svobodou

Letím.

Vítr mě šlehá do tváří a holých paží, pročesává dlouhé vlasy, které tančí kolem mého obličeje. Slunce je vysoko nade mnou a jeho paprsky mě šimrají na kůži. Cítím vůni lesa, louky, koní, vody. Cítím úsměv na své tváři.

Pomalu otevřu oči a zahledím se na krajinu pod sebou. Vesnice se zdá být hodně maličká a lidé v ní jako mravenci. Řeka vypadá jako modrá stuha pohozená mezi nekonečnými lesy a loukami. Kouknu se nad sebe, mám pocit, že bych se mohla dotknout mraků. Ale když vzpažím ruku, zjistím, že jsem pořád moc nízko. Nebe je pro mě nedosažitelné.

Posadím se na drsný povrch skály a složím nohy pod zadek. S úsměvem na rtech pozoruji ptáky letící nad krajinou. Snažím se jim moc nezávidět, ale nějak to nejde. Jak bych jim moha nezávidět tu nespoutanost a svobodu? Jak bych mohla zapomenout na své sny?

„Závidím vám křídla,“ zašeptám do větru.

Také bych si přála vzlétnout a letět daleko. Tam, kde se nebe střetává se zemí. Tam, kde končí svět a začíná něco nového. Protože tam daleko v neznámých krajinách je moje srdce.

„Našla jsem tě!“ ozve se za mnou. Prudce se otočím k zářivému úsměvu Pírko.

„Věděla jsem, že tu budeš.“

Posadí se vedle mě, složí ruce do klína a zahledí se do mé zamyšlené tváře.

„Když jsme se poprvé setkaly, bylo to tady. Pamatuji si, že jsi tu stála s rozpřaženýma rukama a myslela sis, že vzlétneš.“

Odvrátím od ní tvář a zahledím se do dálek pod námi.

„Ty sis nikdy nepřála létat? Být svobodná?“ zeptám se tiše.

„Ano. Už jako malá jsem snívala o tom, že odtud odejdu a projdu celý svět. Chci poznat nové lidi, dozvědět se o jejich tradicích, domovech a všem ostatním.“

„Pamatuješ, co jsme si slíbily? Že odtud společně odejdeme.“

„Hmmm..... Pamatuji. Ale bojím se. Co když nedokážu opustit naši vesnici?“

Přikývnu.

Také pro mě bude hodně těžké opustit svoji matku, tetičky, babičky a zbytek kmenu. Vždyť jsem s nimi vyrůstala. Oni mě naučili mluvit a rozumět. Oni mě naučili přežít v našem světě. Oni a mé sny jsou pro mne vším.

„A kdo říká, že to tu opustíme navždy?“ zeptám se s úsměvem.

Pírko chvíli dumá s pohledem upřeným na letící ptáky, pak mě obejmě tak silně, až mám pocit, že mi vymáčkla duši.

„Jak já tě miluji!“ křikne mi do ucha.

Rozkašlu se. Jednak kvůli nedostatku vzduchu a také kvůli tomu, že se chci smát.

„Ale jestli mě ihned nenecháš nadechnout, už nebude co milovat.“ zasípnu.

S přívalem smíchu mě pustí. Hned jak naberu vzduch do plic, začnu se smát s ní.

Vlastně ani pořádně nevím, čemu jsme se smály. Téhle chvílce? Naší budoucnosti? Našim snům? Ale tak či onak, je to jedno. V tu chvíli jsem byla hrozně šťastná. Byla jsem se svou kamarádkou, plánovaly jsme budoucnost a vyplnění našich snů.

Před námi leží ještě hodně dlouhá cesta, ale i ta má konec, který určujeme my. Narodili jsme se nevinní, bezbranní, čistí se sny v srdcích. V momentu našeho prvního nádechu začala dlouhá cesta životem. Před námi stálo mnoho neznámého, tajemného, nebezpečného, kouzelného i nudného. Dostali jsme šanci budovat si vlastní cestu, jít za svými sny, žít podle svého srdce, a proto toho musíme využít. Konec konců náš život není věčný a je jenom jeden. Máme jeden jediný pokus na tomto světě. Co následuje pak, je jedna velká otázka. Ale právě teď, tady, v tento moment žijete, tak toho využijte! Já se rozhodla si svůj sen splnit, řídit se svým srdcem a jít vpřed. Protože o tom život je. Dělat kroky vpřed. Ať je vítr nebo bouře musíme jít dál.

Gabriela Růžičková, IX. B

Rozhovor

1. Jaká je vaše oblíbená knížka?

Mgr. Jana Mikesková:

Moje nejoblíbenější knížka je Alchymista.

Mgr. Kateřina Slavíčková:

Asi Sněhulák od Jo Nesbo.

2. Baví vás čtení?

Mgr. Jana Mikesková:

Ano strašně.

Mgr. Kateřina Slavíčková:

Ano moc.

3. Čtete radši časopisy nebo knihy?

Mgr. Jana Mikesková:

Knihy

Mgr. Kateřina Slavíčková:

Jak kdy podle nálady.

4. Jaký žánr knih čtete?

Mgr. Jana Mikesková:

Snad úplně všechny.

Mgr. Kateřina Slavíčková:

Všechny, podle nálady.

5. Který je váš nejoblíbenější spisovatel?

Mgr. Jana Mikesková:

Johanes Mario Simmel.

Mgr. Kateřina Slavíčková:

Paulo Coelho.

Anežka Freibergarová, Justýna Křížková VII. A

Manga

Manga je označení pro japonský komiks, který byl a je kreslen stylem vyvíjeným v Japonsku po 2. světové válce, přestože se podle určitých lidí datuje její historie až do 11. - 13. století. Manga jako taková je v Japonsku velmi oblíbená nejen mezi dětmi, ale i dospělými jedinci a pokrývá zhruba 40% veškerých tištěných publikací v Japonsku. Zpočátku se manga vydávala v časopisech (jednotlivě po kapitolách), ve kterých se nachází více sérií od různých autorů. Pokud je samozřejmě určitá série úspěšná, je vydán celý příběh samostatně jako sešit s několika kapitolami, kterému se říká tankóbon. Příběhy v manze jako takové jsou častým námětem animovaných seriálů a filmů známých pod pojmem anime, nebo občas také konzolové či počítačové hry. Styl kresby typický pro mangu zahrnuje: velké oči, rafinované účesy a časté používání citoslovců. Manga jako taková je na rozdíl od amerických komiksů tištěna jedinou barvou a opačným směrem čtení zprava doleva. Ve světě se výrazem manga označují především komiksy vydané v Japonsku. Komiksy s podobným výtvarným pojetím vznikající však v jiných zemích, se nazývají manhwa.

Matěj Zelenka, IX. B

Adresa původu obrázku:

<http://wargaming.cz/obsah/death-note-zapisnik-smrti-1>

Charakteristika knihy

Svět knihy je rozdělen do čtyř skupin:

1. skupina – knihomolové, bez svého pokladu v podobě knihy, se nehnou ani na krok,
2. skupina – lidi, co si rádi přečtou román a zabijí tím volný a příjemně strávený čas,
3. skupina – odpůrci, jen slovo kniha slyší a hned zdrhají, anebo knihy v nejhorších případech i zničí,
4. skupina – šťastlivci - to jsou osoby, co nemají tucha, o čem to tu mluvíme.

Svět knihy dělíme nejen na typy čtenářů, ale samozřejmě, že existuje spousta typů knih – ŽÁNŘŮ.

Pohádky, bajky, historie, sci-fi, fantasy, povídky, herbářů atd. Každý má výběr z mnoha druhů. Nevadí, že to nebudou posvátné dokumenty, ale virtuální listy v telefonu, tabletu. Takže naše stará známá ztrácí už svůj význam. Ale jak je mi známo, všichni máme doma učebnici Českého jazyka nebo Zeměpisu, tím pádem je kniha, a ještě dlouho bude, stálou součástí našich životů (té se prostě nezbavíme).

Kateřina Vejborná, VII. A

Helena Čírtková, IV. třída

Knihovna v noci

Každý z Vás byl určitě aspoň jednou v knihovně. Že ne? Tak to nevíte, o co přicházíte. Knihovna je krásné místo plné různých příběhů a osudů...

Ale přemýšleli jste někdy, jak vypadá knihovna v noci? Co se v ní děje?

Já si osobně myslím, že tam někde určitě žije nějaký mystický tvor. Nazvěme jej třeba skřítkem.

Moje babička pracovala v knihovně přes 40 let. Ano, čtete dobře. Úplně v nejvyšším patře byly ještě jedny schody, které vedou k velkým dřevěným dveřím. Pokaždé, když tudy procházím, koukám se na ně a přemýšlím, co za nimi je. Co skrývají a jestli mají nějaká tajemství. Babička mi vždy říkala, že tam žije „skřítek knihovníček“. Samozřejmě, že jsem jí to nevěřila, ale co když je to pravda. Říkáte si, že jsem dětinská a věřím pohádkám? Spekuluje se o záhadných létajících objektech zvaných UFA a o mimozemšťanech, tak proč ne skřítki?

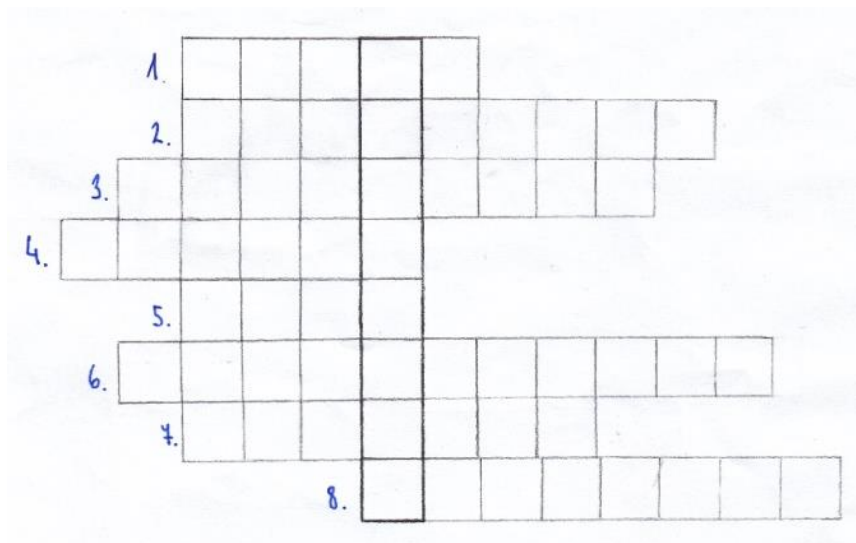
Třeba opravdu každou noc vylézá a kontroluje všechny knihy. Třeba opravdu existuje.

Knihovna byla vždy velmi magickým a tajemným místem a i téma knihovna v noci nám asi navždy zůstane utajené. Ale na jednu stranu, proč ne. Kdyby neexistovala tajemství, život by nebyl tolik zajímavý.

A ještě nakonec! Jestli tohle čteš a ještě jsi nebyl v knihovně, tak šup šup, možná i pro tebe má knihovna nějaké tajemství.

Eliška Blechová, VII. B

Křížovka

1. *Jméno hořící ženy*
2. *Superhrdina s železnými dráty*
3. *Muž vystřelující pavučiny*
4. *Netopýří muž*
5. *Žena v americké výstroji*
6. *Hrdost USA Capitan ...*
7. *Clark Kent*

Eliška Syrovátková, Nicol Šmikmátorová, IX. B